

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»
ПІВДЕННИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ
ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО
РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОСТІ ТА ПРАВА

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої
15-річчю Національного університету
«Одеська юридична академія»
та 165-річчю Одеської школи права

ТОМ 2

30 листопада 2012 року

Одеса
Фенікс
2012

УДК 340(477)
ББК 67(4Укр)я43
Т 338

Відповідальний за випуск

Дрьомін Віктор Миколайович – доктор юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Національного університету «Одеська юридична академія», член-кореспондент Національної академії правових наук України

Т 338 Теоретичні та практичні проблеми забезпечення сталого розвитку державності та права : матер. Міжнар. наук. конф. (Одеса, 30 листопада 2012 р.) Т. 2 / відп. за випуск д.ю.н., проф. В.М. Дрьомін ; Націон. ун-т «Одеська юридична академія». – Одеса : Фенікс, 2012. – 776 с.
ISBN 978-966-438-643-9

Другий том матеріалів Міжнародної конференції «Теоретичні та практичні проблеми забезпечення сталого розвитку державності та права», присвяченої 15-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» та 165-річчю Одеської школи права, містить праці науковців з найактуальніших проблем адміністративного права та процесу, фінансового права, механізму кримінально-правового впливу в умовах сталого розвитку, сучасних проблем кримінології та кримінально-виконавчого права, кримінального процесу, криміналістики, судової експертизи, судової психології та медицини у забезпеченні судочинства, сучасних досліджень у сфері судової та правоохоронної діяльності, сучасних питань цивілістики та права інтелектуальної власності, господарського права та процесу, земельного, аграрного та екологічного права.

Збірник розрахований на наукових працівників, викладачів, студентів вищих юридичних навчальних закладів, а також юристів-практиків, які цікавляться проблемами сучасної юриспруденції, галузевими напрямками розвитку права та державного будівництва.

ISBN 978-966-438-643-9

© Оформлення ПП «Фенікс», 2012
© Національний університет
«Одеська юридична академія», 2012

до одних і тих же виводів, рішень і навіть винаходів можуть самостійно прийти різні люди, причому абсолютно незалежно друг від друга, і навіть викладати їх вони можуть майже однаковим чином.

Умисний плагіат може бути не лише авторським плагіатом, що полягає в умисному привласненні авторства на чужий твір (ціле або частини), але і запозичення в якому в обов'язковому порядку присутнє елемент навмисності, тобто це абсолютно свідомий процес.

Найчастіше на сьогоднішній день можна зустріти умисний плагіат в літературній творчості – копіпаст (від англ. Copy-paste – скопіювати-вставити) – метод створення тексту, що полягає в механічному комбінуванні цитат з одного або декількох джерел, інколи навіть без редагування тексту, що вийшов. Це запозичене використання чужих творів, що умисне видаються за своїх. В окремих випадках це можуть бути цитати і уривки, без вказівки авторства, а в деяких твори повністю.

«Завуальований плагіат» використовується в будь-яких видах творчості: музичне, літературне, художнє, технічне. Головним чином акцентується увага на тому, що загальновідомий твір підноситься як нове під авторством плагіатора. Способи, якими здійснюється завуальований плагіат в основному копіпаст про яке писалося вище і рерайтинг.

Рерайт – це переробка вже існуючого тексту для того, щоб пошукові системи в інтернеті приймали його за оригінальний. Тобто, іншими словами, рерайт – це найбільш витончена форма завуального плагіату, яка використовується зараз повсюдно.

Можна зробити висновок, що ненавмисний плагіат виявляється в збігу окремих ідей і настроїв авторів, що частіше підсвідомо надихнули творчістю їх попередники – не є караним. При визначенні того, є плагіат умисним або ні, деколи в неочевидних випадках, як із завуальованим плагіатом необхідне проведення експертизи з метою визначення власного, самостійного творчого вкладу автора.

Романадзе Л. Д.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права,
кандидат юридичних наук, доцент*

Кулініч О. О.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права,
кандидат юридичних наук, доцент*

ВИКОРИСТАННЯ ЗОБРАЖЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ЯК ЕЛЕМЕНТУ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ

Законодавством України серед інших підстав, введено заборону на реєстрацію як торговельних марок позначень, які відтворюють прізвиська, імена, псевдоніми, похідні від них, портрети та факсиміле відомих осіб

без їх згоди, їх спадкоємців. Подібні положення є у законодавствах більшості зарубіжних країн, наприклад, у ст. L. 714-3 Кодексу інтелектуальної власності Франції визначено загальний принцип протиставлення попередніх прав. За ним не може бути обраним як торговельна марка позначення, що посягає на попередні права. Перелік попередніх прав третіх осіб, які можуть бути протиставлені торговельній марці, що наведений у даній статті, не є вичерпним. Проте вона передбачає санкцію, яка забезпечує протиставлення попередніх прав – визнання торговельної марки недійсною на вимогу лише власника попередніх прав.

Серед перерахованих попередніх прав слід звернути увагу, що за законодавством Франції є охорона особистих прав, прізвища, імені, псевдоніма, зображення (портрету) фізичних осіб. Третя особа не управнена їх використовувати як торговельну марку, якщо це використання здатне: призвести до змішування з власником прізвища – це посягання на особистість; або завдати шкоди – це посягання на репутацію. Закон вказує, що позначення не може бути обраним як торговельну марку, якщо воно посягає на особисті права третьої особи, особливо на її прізвище, псевдонім або зображення; якщо застосування прізвища як торговельної марки викликає асоціації стосовно особистості його носія або якщо умови його використання як торговельної марки завдають його носію шкоду. Прізвище у такому випадку являє собою протиставлене попереднє право. Саме тому було винесено судові рішення стосовно того, що Duc de Luynes та Marquis de Noailles уповноважені заборонити використання своїх прізвищ як ТМ з тієї причини, що ці прізвища з давніх-давен є престижними, і їх використання здатне завдати їх носіям шкоду через попадання у сферу комерційної діяльності, не сумісну з їх гідністю (Апеляційний суд Парижа, 24 січня 1962 р. та 21 березня 1971 р.). Вищенаведене також має відношення і до зображення (портрета) особи. Будь-яка особа має право забороняти використання як торговельної марки її власного зображення (Апеляційний суд Парижа, 2 червня 1947 р.).

Отже, при реєстрації зображення фізичної особи як елементу торговельної марки необхідно отримати на це її згоду. Іншим важливим питанням, що виникає у зв'язку з цим, є визначення порядку та умов виплати винагороди за використання зображення фізичної особи.

В Україні, серед спорів пов'язаних з порушенням прав фізичних осіб при використанні їх зображення як знаку для товарів та послуг розглядалася лише справа про стягнення заборгованості за використання зображення як складового елементу знаку для товарів та послуг.

Позивач звернувся з позовом до ВАТ Пивобезалкогольний комбінат «Крим» про стягнення винагороди за використання фотопортрету згідно з договором від 25.01.2002р. у сумі 82323 грн.82 коп., а також 3 % річних з зв'язку з невиконанням грошових зобов'язань в строки, встановлені договором. Позов мотивовано тим, що відповідно до пункту 1.1 Договору на використання його фотопортрета, укладеного між сторонами 25.01.2002 р., предметом договору є надання права на використання фотопортрета на

етикетці з комплекту етикеток світлого пива «Петрович» і у комбінованому знаку для товарів і послуг – комплекті етикеток пива «Петрович». За таких обставин позивач просив стягнути з ВАТ «Пивобезалкогольний комбінат «Крим» винагороду за використання фотопортрету у сумі 82.323,82 грн., а також 3 % річних в зв'язку з невиконанням грошових зобов'язань в строки, встановлені договором.

Відповідач безпідставно відмовився виконувати умови договору на використання фотопортрета позивача. Як було встановлено під час розгляду справи, фактично фотопортрет позивача використовувався з 25.01.2002р. до 31.12.2004р. на продукції відповідача на загальну суму 8311913,07 грн., з якої 1,1 % складає 91431 грн.03 коп. Відповідно до п.2.3 Договору відповідач прийняв на себе зобов'язання двічі на рік (впродовж 10 днів після закінчення 6-ти місяців) виплачувати позивачу винагороду у сумі 1,1 % від суми реалізованої продукції за рік, але їх не виконав. Пеня за несвоєчасну виплату винагороди за 2002, 2003, 2004 роки складає 8605 грн. 95 коп.

При розгляді справи в апеляційній інстанції було змінено рішення суду першої інстанції у частині розрахунку суми винагороди, яка підлягає стягненню на користь позивача, шляхом збільшення суми стягнення з 27479 грн. 99 коп. до 82.323 грн.82 коп. відповідно до наступного розрахунку: 8311913 грн. 07 коп. – об'єм реалізованої продукції: «Петрович світле», 0,5 л., «Петрович легке», 0,5 л., «Петрович Grand Prix», 1л. РСТ, «Петрович Grand Prix», 1,5 л. РСТ, «Петрович світле», 0,5 л. з фольгою, «Петрович Grand Prix», 0,5, «Петрович Premium», 0,5 л., – за період 2002р.-2004р. 91431 грн. 03 коп. – сума винагороди; 8605 грн. 95 коп. – розмір пені. (Рішення Апеляційного суду Автономної Республіки Крим від 04.04. 2007 р. по справі № 22-ц-2363/2007 // [Електронний ресурс] Єдиний державний реєстр судових рішень. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/1931906>)

Таким чином, при використанні зображення фізичної особи необхідно отримати її згоду та визначити порядок та умови виплати винагороди. Крім цього, існує залежність тривалості періоду використання марки, її цінності від особи, зображення якої використовується. Ці та інші питання можуть бути предметом додаткових досліджень.

Кирилюк А. В.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права,
кандидат юридичних наук*

САМОЗАХИСТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Інтернет є важливим джерелом отримання і поширення інформації в сучасному суспільстві. На сьогоднішній день швидко зростання соціально-економічного значення Інтернету та його технологічні особли-

Сляднєва Г. О. ТИПИ ПЛАГІАТУ	581
Романадзе Л. Д., Кулініч О. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗОБРАЖЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ЯК ЕЛЕМЕНТУ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ	582
Кирилюк А. В. САМОЗАХИСТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ..	584
Бааджи Н. П. ПОНЯТТЯ ПІРАТСТВА В АВТОРСЬКОМУ ПРАВІ	587
Симонян Ю. Ю. ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН У СФЕРІ БОРОТЬБИ З АУДІО– І ВІДЕО- ПІРАТСТВОМ	589
Эннан Р. Е. ФОРМИРОВАНИЕ И СТАНОВЛЕНИЕ МУЗЕЙНОГО ПРАВА	591
Бельтюкова Є. М. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕДАЧІ ВИКЛЮЧНИХ МАЙНОВИХ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	594
Кетрарь А. А. ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЯК СПОСІБ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ	596
Мазіна О. О. ОГЛЯД СИСТЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ, СПРЯМОВАНИХ НА БОРОТЬБУ З ВИГОТОВЛЕННЯМ ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ КОНТРАФАКТНОЇ ПРОДУКЦІЇ У СФЕРІ АВТОРСЬКОГО ПРАВА	598
Санченко О.І. ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, ЩО Є СКЛАДОВИМИ ТЕАТРАЛЬНО- ВИДОВИЩНОЇ ПОСТАНОВИ.	600
Компанієць В. В. КОНТРАФАКЦІЯ У СФЕРІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ УЧАСНИКІВ ЦИВІЛЬНОГО ОБОРОТУ, ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ: ЩОДО АКТУАЛЬНОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ	601
Бурова Л.І. ЗАПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ У СФЕРІ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНИ ...	603
Бузовська Н. В. КЛАСИФІКАЦІЯ ФОТОГРАФІЧНИХ ТВОРІВ У ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ.	605

РОЗДІЛ 21 ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Андронов І. В. ПРО ЕВОЛЮЦІЮ ПРИНЦИПУ ДЕРЖАВНОЇ МОВИ СУДОЧИНСТВА В УКРАЇНІ .	609
Чванкін С. А. ЩОДО ПРАВОВОГО СТАТУСУ СУДОВИХ РОЗПОРЯДНИКІВ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.	611
Дрягіна Т. Б. ПРИНЦИП ЗАКОННОСТІ СУДОВОЇ ВЛАДИ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ ...	613